

ROZKAZ Nr. 62.

Przemyśl, dnia 7. marca 1919.

1.

L. 1754/pers.

Urgens.

Rozkaz Nr. 54 z 1919 L. 1512/pers. należy we własnym interesie jak najrychlej wykonać.

Powyższy rozkaz odnosi się do wszystkich oficerów (chor.) t. j. i takich, którzy już Dz. R. Wojsk. zostali do W. P. przyjęci:

Dodatkowo zaznacza się, iż karty ewidencyjne mają być zaopatrzone pieczęcią urzędową odnośnego oddziału i opinią dowódcy.

2.

L. 1910/adj.

Mianowanie.

Mianuję z dniem 11/III. 1919 sierżanta Edwarda Kamińskiego ze składu amunicji D. O. Wojsk. w Przemyślu — sierżantem sztabowym.

3.

L. 1580/pers.

Urlopy.

Udzielam podpor. Zdzisławowi Schneiderowi 10-dniowego urlopu w ważnych sprawach rodzinnych do Kowla.

4.

L. 1516/pers.

Udzielam podporucznikom Czesławowi Kowalskiemu, Ludwikowi Makanowi i Janowi Waciedze z Krak. bat. kolej. 1. 3. „Gromobój“ po 5 dni urlopu do Krakowa i Tarnowa.

5.

L. 1963/a adj.

Sprostowanie.

Punkt 2. rozkazu D. O. Wojsk. Nr. 61. z dnia 6. marca 1919 prostuje się w ten sposób, że w miejsce starsz. żołn. ma być jednorocz. starsz. żołn., dalej zamiast „szarżę sekcyjnego“ — szarżę jednor. kaprała.

Przy tej sposobności zwracam uwagę, że tytuł „sekcyjny“ oznacza tylko funkcję dowódcy sekcji, tytuł zaś „kaprał“ wyraża szarżę przywiązaną do osoby.

6.

L. I. E. 3987.

Przydział służbowy.

Przyjmuje się sierżanta Jakóba Leńskiego i sierż. Stanisława Pasternaka, obydwoh zaś stanu nieczynnego, do służby w wojsku polskim z przydziałem do magazynu głównego umundurowania na Zasaniu.

Przydziela się sierżanta Władysława Lewczaka z 39 p. p. na Zasaniu do Intendantury Etapu Galicyi wschod. w Przemyślu.

7.

L. I. E. 4242.

Przydział pod względem ekon.-admin.

Przydziela się 8 kom. 13 pp. w Sądowej Wiszni pod względem ekonomiczno-administr. do podpor. rach. Kahanego.

8.

L. I. E. 4119.

Przydział gospodarczy.

Ze względów dyslokacyjnych ustanawia się z dniem 13/III. b. r. następujący przydział gospodarczy kompanii, podległych Dowództwu ubezpieczenia linii kolejowej Przemyśl—Bratkowa.

1. Kompanie grupy majora Hellmanna przydziela się do Komisji kasowej baonu załog. w Przemyślu.

2. Dwie kompanie ochrony toru Mościska—Sądowa Wisznia, pod Dow. kap. Moskwińskiego, przydziela się do Komisji kasowej grupy rotmistrza Borkowskiego.

9.

L. 1922/adj.

Przeniesienie.

Przenoszę z dniem 11/3. 1919 sierżanta Józefa Trębaczewskiego z 14 p. p. do Oddziału Sztabow. D. O. Wojsk. (Drukarnia).

10.

L. p. Nr. 19/Tel. Nr. 5.

W uzupełnieniu Rozkazu D. O. Wojsk. Nr. 60. z 5/III. br. upoważnieni do rozmów między-miastowych są: Dowództwo powiatu Wojsk. ppłk. Słupski i Oddział raportu stanu D. O. Wojsk. por. Stanślicki.

11.

L. dz. 1509/adj. op.

Rozkaz Dłwa W. P. „Wschód“, Sztabu Generalnego L. 4/I. z dnia 1. III. 1919 r.

Pod osobistą odpowiedzialnością komendantów, należy nadesłać do dnia 15. marca b. r. wykazy wszystkich oficerów i podchorążych, będących na etacie danego oddziału z podaniem: szarża, imię i nazwisko, funkcję, jaką pełni, przydział taktyczny (pułk, pociąg pancerny i t. d.), datę ostatniej nominacji (dzień, miesiąc i rok), przez kogo mianowany (Radę regencyjną, M. S. W. i t. d.), liczbę rozporządzenia (dekretu) przyjęcia do Wojska Polskiego, przydział przed wstąpieniem do W. P.

12.

L. I. E. 4123.

O premiach za znalezienie i oddanie wojsk. przyborów.

W wypadkach, w których znaleziono lub odkryto przybory polowe, broń, ekwipunek itp. i oddano polskiemu Władzom wojsk., wolno wypłacać znalazcom przy wartości przedmiotu do 300 Mk., jako premię najwyższej 5% oszacowanej wartości, przy wartości przedmiotu ponad 300 Mk. 3% oszacowanej wartości. W wypadkach ważniejszych należy się zwracać do Min. Spraw wojskowych o rozstrzygnięcie.

13.

L. I. E. 4161.

O poborach jeńców wojennych i osób internowanych.

Rozporządzenie Min. Spraw Wojsk. L. D. G. 516/p. z dnia 1. lutego 1919 r.

Wobec tego, że wojna z państwem ukraińskim dotąd formalnie wypowiedzianą nie została, nie należy wypłacać żadnych poborów jeńcom ukraińskim zarówno oficerom, jak i szeregowym, lecz dbać jedynie o ich wyżywienie i kwaterunek w obozie.

Tak samo należy postępować w stosunku do osób cywilnych internowanych z zarządzenia Władz wojskowych.

Niniejsze zarządzenie należy narazie także stosować do podobnych osób, poddanych państwa czesko-słowackiego.

14.

L. I. E. 4162.

O poborach za czas urlopu dla poratowania zdrowia.

Rozporządzenie Min. Spraw Wojsk. Nr. 597/DG. z 1919 r.

Oficerom i urzędnikom wojsk., praktykantom i chorążym należą się za czas urlopu dla poratowania zdrowia — aż do trzech miesięcy — wszystkie pobory.

Zarządzenie to obowiązuje od dnia 1. grudnia 1918 r. Nie należy je jednak stosować do osób urlopowanych jeszcze przez władze (formacje i zakłady) byłej armii austr.-węg., którym to osobom za czas urlopu żadnych poborów na rachunek Skarbu W. P. wypłacać nie wolno.

15.

L. I. E. 4163.

O dysponowaniu personelem rachunkowym.

Zdarza się, że dowódcy pułków, zakładów, etc. nie chcąc pozbawiać się swych podoficerów rachun. utrzymują ich z różnych osobistych względów przy oddziałach ponad przepisany etat, gdy tymczasem inne, zwłaszcza nowotworzące się lub też polowe formacje, pozbawione są wszelkich sił rachunkowych.

Zwracając uwagę na to, czynię dowódców osobiście odpowiedzialnymi za utrzymanie jedynie przepisanego etatu i jak najsurowiej zabraniam przedsięwzięcia wszelkich kroków, czyto prywatnych, czy służbowych, zmierzających do jakichkolwiek zmian w raz wydanych rozkazach.

16.

L. I. E. 4160.

O osobistej obsłudze dla oficerów.

Rozporządzenia Min. Spraw Wojsk. L. D. G. 2304/P z dnia 29 stycznia 1919.

Kwestya czy oficerowie należy się służyć, nie jest rozstrzygnięta.

W dzisiejszych stosunkach może oficer korzystać w miarę możliwości z usług żołnierzy, biorąc szeregowca, który przez to pozostaje dalej w etacie kompanii. W oddziałach nie ma osobnego etatu służących oficerskich i nie należy wypłacać ekwiwalentu, gdy oficer z usługi żołnierza nie korzysta.

17.

L. I. E. 4118.

Dodatkowy informac. kurs polskiej rachunkowości.

Pierwszy dodatkowy inform. kurs polskiej rachunkowości wojsk. dla oficerów i pracowników z Intendantury Etapu D. Wojsk. P. na Gal. Wsch. w Przemyśle, rozpocznie się dnia 11. marca b. r. o godz. 8. przedpoł. w lokalu tejże Intendantury.

Bliższych wyjaśnień udziela Kierownik kursu podp. Józef Dziech z Intendantury Etapu.

18.

L. I. E. 4114.

O wstrzymaniu dodatku służbowego szoferom na czas zepsucia wozu.

Wobec coraz liczniejszych napraw automobili zarządza się, by szoferom wstrzymano dodatek służbowy (5 Mk. dziennie) na czas naprawy ich wozu, o ile zachodzi uzasadnione podejrzenie, że nieogłędnie z maszyną obchodzili się.

19.

I. L. 3678.

Przydział oddz. inwalidów i uzdrow. pod wzgl. ekon. adm.

Przydziela się oddział Inwalidów i uzdrowieńców w Przemyśle pod względem ekonomiczno-administracyjnym do głównego szpitala załog. w Przemyśle.

Wskutek tego zostaje dotychczasowy likwidujący oddział inw. i uzdr. podchor. Eugeniusz Wunsch przydzielony, celem dokładnego zaznajomienia się z rachunkowością szpitalną, do szpitala zapasowego na Zasaniu (por. kas. Stammer).

Jako podoficer rach. pełni służbę przy oddziale inwalidów i uzdrowieńców jedn. ochot. sierż. Stanisław Stojanowski.

20.

L. 2015/174u.

Zwalnianie żołnierzy z wojska.

Na rozkaz M. S. W. D. M. O. 598.:

I. Aż do czasu zorganizowania wszędzie Okręgowych i Powiatowych Komend Uzupelnień i wydania nowych w tej mierze przepisów, prawo zwalniania z wojska żołnierzy (aż do podchorążego włącznie) co do wszystkich oddziałów, urzędów, zakładów i instytucji wojskowych, rozlokowanych na obszarze danego DOG., przysługuje tymczasowo wyłącznie DOG.

Prawo zwalniania z oddziałów, znajdujących się w linii bojowej, położonych poza obszarem Okręgów Generalnych, należy do tego DOG., z którego oddział na front przybył.

II. Zwolnienie żołnierza z wojska może nastąpić z trzech powodów:

1) Niezdolności do służby ze względu na stan zdrowia (z rentą lub bez);

2) Uzasadnionej reklamacji ze strony instytucji lub rodziny.

3) Orzeczenia sądu, iż dana jednostka ze względów moralnych nie nadaje się do wojska.

III. Procedura zwalniania z wojska ma mieć przebieg następujący:

W wypadku 1. Co do tego punktu nie zajdzie żadna zmiana i superrewizye mają się odbywać jak dotychczas.

W wypadku 2. Prośba o zwolnienie, jaka wpłynie ze strony instytucji lub rodziny, ma być przedłożona w drodze służbowej do danego Dow. Okręgu Wojsk.

D. O. Wojsk. mają zasięgnąć oświadczenia się Dowódcy oddziału, do którego reklamowany należy i zażądać wyciągu ewidencyjnego żołnierza.

Akt ten zaopatrzony we wszystkie załączniki, przesyła D. O. Wojsk. po zaopiniowaniu do D. O. G., które załatwi sprawę rozstrzygająco.

W wypadku 3. D. O. G., po otrzymaniu od dowódcy oddziału aktów sądowych wraz z decyzją sądu, orzekającą zwolnienie, zatwierdzoną przez zwierzchnika-sędziego, sprawy już nie bada, tylko przeprowadza zwolnienie ze strony formalnej.

IV. Dokumenty, stanowiące we wszystkich 3. wypadkach podstawę zwolnienia, tudzież wszystkie dokumenty osobiste zwolnionego, mają być odesłane przez ten oddział, w którego stanie zwolniony się znajduje, do tej PKU., w której zwolniony w swoim czasie do wojska się zaciągnął, lub w obrębie której obrał sobie stałe miejsce zamieszkania.

21.

L. łącz. 2. op.

Podporucznicy, podchorążowie, którzy mieliby zamiar wstąpić do kompanii służby łączności, podadzą kartą służbową swe nazwisko, datę wstąpienia do wojska, kwalifikacje (ukończenie kursu telef. w byłej armii austr. lub wiadomości praktyczne z czasu poprzedniej służby wojskowej lub cywilnej, studia techniczne etc.), referentowi służby łączności przy Grupie op. bryg. Minkiewicza.

22.

L. I. E. 4106.

O premiach za broń i amunicję.

Za oddany karabin rosyjski niemiecki lub austriacki z bagnietem w dobrym stanie, płacić się będzie po K. 30 — zaś za karabin uszkodzony lub bez bagnetu, albo zamku, stosunkowo do zmniejszonej war-

tości mniej, potrącając za bagnet, z pochwą K. 7, 50, za zamek K. 15, — za skrzynkę zawierającą 1000 ładunków amunicji do K. 50.

Przy odbieraniu broni dobrowolnie oddawanej baczyć pilnie, czy ta nie należy już do jednego z oddziałów W. P. i nie zostaje oddana li tylko celem uzyskania ogłoszonej nagrody (L. 145/IV, Szt. Gen. Wojsk. Polsk.).

23.

L. 1717/pers.

Zmiana przydziału.

Zwalnia się podpor. Ferdynanda Hoffmana z Dow. pow. Nisko z obowiązków służbowych tamże i stawia do dyspozycji D. A. O. w Przemyślu.

24.

L. 1392/pers.

Poszukiwanie.

Oddział, formacja, zakład i t. d., w którym pełni służbę lub w którym coś wiadomo o Franciszku Jastrzębskim, byłym chor. austr. z 89 p. p. w Rzeszowie, zgłosi to bezzwłocznie D. O. Wojsk. (Ref. pers.) w Przemyślu. — Wymieniony był w listopadzie ub. r. oficerem werbunkowym na powiaty Mościska i Gródek Jagielloński.

25.

L. I. E. 4104.

O odsyłaniu brudnej bielizny.

Brudną bieliznę z linii etapowej na Zachód od Mszany należy odsyłać do pralni maszynowej w Przemyślu (Zasanie).

26.

L. I. E. 4105.

O wykonaniu robót adaptacyjnych i instalacyjnych.

Oddziały przeprowadzają nieraz roboty adaptacyjne i instalacyjne we własnym zarządzie.

Zarządza się, że zezwolenie na wykonywanie takich robót może być udzielone jedynie przez Intendanturę Etapu.

Niestosujący się do tego rozkazu będą pociągnięci do zwrotów wszystkich kosztów budowy.

27.

L. I. E. 4110.

O superrewizji żołnierzy i inwalidów byłej austr. armii.

Oдноśnie do L. 34, Rozk. Dow. W. P. na Gal. Wsch., Nr. 19 z dnia 21 stycznia br., i w uzupełnieniu O. W. Kwat. 31, Rozk. Nr. 40 z dnia 15 lutego 1919 i ci żołnierze byłej armii austr. którzy roszczą sobie prawo do renty dla inwalidów, względnie którym ma się stwierdzić uprawnienie do dalszego pobierania renty.

Ludzie ci mają być przedstawieni Komisji przez Dowództwo Domu inwalidów.

Do sporządzenia potrzebnych aktów superrewizyjnych mogą być użyte dawne druki austriackie.

Przeprowadzenie superrewizji tych ludzi ma się odbywać według przepisów byłej armii austriackiej.

28.

L. I. E. 4116.

Niesprawiedliwe rekwizycje

Coraz częściej zdarzają się wypadki, że organa wojskowe na dworcach i liniach kolejowych konfiskują bezpodstawnie i bezprawnie publiczności cywilnej artykuły żywności, przewożone w minimalnych ilościach. Nie tyczy to zachodnich stacji granicznych etapów. Tego rodzaju bezprawne postępowanie jest jak najostrzej wzbronione.

Na przyszłość wszystkie tego rodzaju wypadki będą uważane za rabunek, a sprawcy, którzy je popełnili będą oddani Sądowi polowemu do ukarania. (I. L. 1901).

29.

L. I. E. 4113.

Pobory sanitaryuszek i sił pomocniczych w czasie choroby i pobytu w szpitalu.

Sanitaryuszki i siły pomocnicze, zajęte w biurach i zakładach wojskowych otrzymują w razie choroby:

1) O ile choroba lub zranienie nastąpiły z powodów służby, pełne pobory aż do zupełnego wyleczenia, względnie usunięcia z powodu niezdolności do pracy.

2) W innych wypadkach przez pierwszych sześć tygodni choroby, pełne pobory, przez następnych sześć tygodni ich połowę, poczem po upływie trzech miesięcy następuje automatyczne zwolnienie ze służby.

Przebywający w szpitalach nie pobierają naturalnie strawnego.

Prawo do określonych wyżej poborów przysługuje im także w czasie urlopu dla rekonwalescencji.

Zarządzenie powyższe nie odnosi się do robotników, którzy w myśl Rozkazu Nr. 23 z 25 stycznia 1919 O. W. 181, podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu w Kasie chorych. (L. I. 2462/19).

30.

L. I. E. 4111.

Odprawa żołnierzy ze szpitali.

Zdarza się na porządku dziennym, iż ludzie odsyłani z poszczególnych oddziałów do szpitali zgłaszają się po wyjściu ze szpitala do służby w innych oddziałach (innej broni).

Przyczyną tego jest wadliwy sposób ich odprawy ze szpitali. Ludzie nie orientują się w swej przynależności, szukają swych oddziałów, lub wcale ich nie szukając, zgłaszają się do innych.

Aby zapobiedz tego rodzaju niewłaściwościom przypominam z całym naciskiem, że dowódcy szpitali przy odsyłaniu uzdrowieńców mają jak najściślej przestrzegać, by uzdrowieńców odsyłano z należyтыми dokumentami do ich właściwego baonu zapasowego — (komp. lub pluton rekonwalescentów).

31.

L. I. E. 4121.

O poborach lotników.

Aby zapobiedz wszelkim wątpliwościom, ogłasza się, że oddziały lotnicze należą do oddziałów bojowych i podług tego pobory ich należy regulować.

Oprócz normalnych poborów oddziałów bojowych, przysługuje obserwatorom i pilotom dodatek ogłoszony rozkazem Dow. W.P. na Gal. Wsch. Nr. 23 z dnia 25 stycznia 1919, L. 51, za poświadczeniem

dowództwa, że dany oficer, lub podoficer, znajduje się na etacie pilota lub obserwatora.

32.

L. I. E. 4120.

O rachunkach z zaliczek.

Oddziały, które dotychczas nie wyliczyły się z zaliczek pobranych w czasie od 1/XI 1918, do 28/II 1919 mają przedłożyć odnośne rachunki jak najrychlej, najpóźniej do 31 bm.

33.

L. I. E. 4077.

W myśl Dz. Rozk. wojsk. Nr. 18. z 18/II. 1919 D. G. 2845/Z.

W uzupełnieniu rozk. Nr. 289 z dnia 9 stycznia 1919 zezwala się żonatym podoficerom na pobieranie podwójnej porcji żołnierskiej na tych samych zasadach jak oficerom żonatym.

Zanotować przy I. L. 2415 w Rozk. D. O. Wojsk. 40 z dnia 11/II. 1919.

Przez podoficerów żonatyh rozumieć zawodowych podoficerów.

34.

L. I. E. 4117.

O odstawianiu mundurowych sort.

Poszczególne formacje (bataliony, kompanie, oddziały) nie stosują się dotychczas do przepisów rozkazu z dnia 4. lutego 1919, Nr. 30 I. 68, którym polecono wszystkie silniej zużyte sorty mundurowe (płaszcz, bluzy, spodnie i obuwie) odstawiać do warsztatów naprawy ekwipunku, natomiast zarządzają na własną rękę przeróbkę tych uniformów na czapki, owijacze i rękawice, bądź w warsztatach oddziałowych, bądź nawet oddając roboty do rękodzielników cywilnych.

Ponieważ tego rodzaju gospodarka ekwipunkowa zmniejsza ilość sort uniformowych, nadających się do odnowienia, wykonanego fachowo w warsztatach naprawy, a prócz tego jest zbytęcną wobec produkcji czapek, owijaczy i rękawic zupełnie obecnie wystarczającej, zwracam jeszcze raz uwagę na brzmienie powyższej wspomnianego rozkazu i zabraniam bezwarunkowo wytkniętego na wstępie postępowania.

Oficerowie kasowi zostaną pociągnięci w razie wykrycia podobnej gospodarki do surowej osobistej odpowiedzialności.

35.

L. I. E. 4125.

Wynagrodzenie dla cywilnych robotników.

Dla cywilnych robotników, zatrudnionych w formacjach i zakładach wojskowych, ustanowiono następujące płace ad Rozporządzenie Min. Spraw. Wojsk. L. D. G. 553/P. z dnia 16/1. 1919 r. (Rozkaz D. O. G. Kraków Nr. 19. z 20/II. 1919. XI. — 4473).

W Będzinie, Białej, Bielsku, Cieszynie, Dąbrowie Górniczej, Krakowie, Nowym Sączu, Tarnowie i Rzeszowie:

Dla wyrobników po 0.66 Mk. do 1 Mk. 32 f., dla uczni po 0.36 Mk. do 0.80 Mk., dla kwalifikowanych rzemieślników po 0.80 Mk. do 2 Mk. 53 f.

We wszystkich innych miejscowościach na obszarze:

Dla wyrobników po 0.53 Mk. do 1 Mk. 0.6 f.,
dla uczni po 0.29 Mk. do 0.64 Mk.,
dla kwalifikowanych rzemieślników po 0.64 Mk.
do 2 Mk. 2.02 f., za każdą godzinę pracy.

Wynagrodzenie we wyż wyszczególnionych ramach ustalają dowódcy (kierownicy) danych formacji (zakładów) na wniosek kierownika warsztatu (magazynu) według stopnia uzdolnienia, oraz jakości i wydajności pracy danego robotnika.

Zaznacza się z całym naciskiem, że ustanowione najwyższe wymiary płacy pojedynczych kategorii pracowników, nie należy zaraz przyznawać nowo przytętm robotnikom.

Wymiary te stanowią ostateczną i nieprzekraczalną granicę, do której wynagrodzenie dopiero po poprzednim ścisłym zbadaniu wydajności pracy danego robotnika i przy dokładnem uwzględnieniu stosunków miejscowych, tylko stopniowo w odpowiednich czasokresach przyznawać wolno.

W żadnym jednak wypadku nie wolno przyznawać wyższych płac niż te, jakie pobierają równorzędni robotnicy w prywatnych przedsiębiorstwach danej miejscowości.

Przy każdym przyznaniu lub podwyższaniu płacy, należy więc dołączyć do odnośnego dokumentu wypłaty wynagrodzenia miejski cennik robocizny, obowiązujący w tym samym czasie w danej miejscowości.

Za pracę, wykonywaną w czasie, poza ustalonym 8-mio godz. dniem pracy, należy wypłacać za każdą godzinę pracy przyznane wynagrodzenie z 50% dodatkiem.

Robotnicy cywilni, zajęci w formacjach i zakładach wojskowych, nie otrzymują żywności z magazynów wojskowych jako wyjątek za zapłatą i to bez mięsa i tłuszczów mogą otrzymywać produkty w małych ilościach robotnicy żywnościowych magazynów i składów, po cenach ustalonych w rozkazie D. O. G. Nr. 10, z dnia 29/I. 1919 r. XI—4338.

Wszystkich cywilnych robotników należy zgłosić w kasach chorych, a robotników cywilnych, zatrudnionych przy zajęciach, podlegających ustawom o zabezpieczeniach od wypadków także i w zakładach ubezpieczeń od wypadków.

Dodatek zabezpieczeniowy dla kas chorych, który pracodawcy ustawowo do płacenia są zobowiązani, jak i całą premię ubezpieczeń od wypadków ponosi skarb wojskowy i należy takowe na podstawie imiennych wykazów i kwitów dotyczących zakładów zarachować w kasie danej formacji.

O ile się da i gdzie tylko to jest możliwem, należy robotników i rzemieślników przyjmować na wydział (akord).

Wynagrodzenie za jednostkę wytworu ustalają dowódcy formacji w ramach na wstępie ustalonych wynagrodzeń za godzinę.

Wszystkich rzemieślników, uczniów i stale zatrudnionych wyrobników, należy zakontraktować z 14-dniowym wypowiedzeniem.

Wynagrodzenie należy płacić tygodniowo z dołu za własnoręcznem potwierdzeniem odbioru w odpowiednich wykazach przez uprawnionych do odbioru płacy.

Za zgodność:

SEBERA, kap.
szef adjutantury.

36.

I. L. E. 4164.

Dodatki połowe dla walczących.

Rozkaz Min. Spraw Wojsk. Nr. 437. L. D. G. 1210/P. z d. 25/I. 1919 r. (Dz. Rozkazów Wojsk. Nr. 12. z r. 1919).

Oficerowie przy oddziałach operujących na froncie otrzymują oprócz dotychczasowych poborów, dodatki połowe: podporucznicy, porucznicy i kapitanowie 4 Mk. dziennie, oficerowie sztabowi 6 Mk. dziennie, generałowie 8 Mk. dziennie.

Dodatek ten ustanawia się tylko na czas trwania operacji wojennych i zostanie zniesionym w swoim czasie.

Dodatek zaliczonym być może na podstawie poświadczenia Dowódcy pułku, że odnośny oficer rzeczywiście znajduje się w oddziale operującym i razem z nim bierze udział w walkach. Rozporządzenie to wchodzi w życie w dniu 1. stycznia 1919 roku.

Rozkaz D. O. G. w Krakowie Nr. 27. z dnia 27/XII. 1918 r., I. L. 7407, pierwsze trzy ustępy znosi się.

Dalej znosi się po części rozporządzenia Min. Spraw Wojsk. L. D. G. 1372/1902/P. z dnia 15/I. 1919 r. dodatek dla podoficerów i szeregowców wymieniony w rozkazie D. O. G. w Krakowie Nr. 21. z dnia 8/XII. 1918 r. I. L. 3629 ustęp VI. pod b) w kwocie po 10 koron dziennie, z dniem 21. lutego 1919 r.

Zaznaczyć w rozkazie Nr. 21/18. I. L. 3629. przy ustępie VI. i w rozkazie Nr. 27/18. przy I. L. 7407.

37.

I. L. E. 4124.

Ewidencja oficerów kasowych i prowiantowych.

Mimo kilkakrotnych rozkazów niektóre oddziały jeszcze nie przedłożyły Intendanturze Etapu żądanych wykazów oficerów z zakresu służby gospodarczej.

Wobec tego zarządza się:

1) Wszystkie oddziały gospodarczo podległe Intendanturze Etapu najpóźniej do dnia 8. marca br. dokładne karty rachunkowych i prowiantowych oficerów, z następującem wyszczególnieniem:

- 1) imię i nazwisko.
- 2) stopień wojskowy.
- 3) zawodowy czy zapasowy.
- 4) data ostatniej nominacji (liczba, dzień, miesiąc, rok).
- 5) oficerem od
- 6) data, (dzień, miesiąc, rok) i miejsce urodzenia.
- 7) przynależność (gmina, kraj).
- 8) religia.
- 9) narodowość.
- 10) stan (ilość dzieci i miejsce zamieszkania).
- 11) stan majątkowy
- 12) reaktywowany dekretem
- 13) przydział służbowy.
- 14) funkcya służbowa.
- 15) cenzus naukowy (studya cywilne i wojskowe)
- 16) pochodzi z armii.
- 17) czy zamierza poświęcić się stale służbie wojskowej.

2) w razie nieprzedłożenia powyższych kart lub opóźnienia w tym względzie pociągnięć się odnośnych dowódców oddziałów do surowej odpowiedzialności.

3) wspomniane karty mają być wystawione dla każdego oficera z osobna i mają być zaopatrzone pieczęcią i podpisem dowódców tych oddziałów w których pełnią służbę dani oficerowie.

MINKIEWICZ m. p.
brygadyer.

P. S.

L. I. E. 4229.

Państwowa pożyczka.

W uzupełnieniu rozkazu D. O. W. Nr. 56 L. I. E. 3668 podaje się do wiadomości że bilety pożyczki państwowej są do nabycia w Intendanturze Etapu w Przemyślu u podp. Wojciecha Wróbla, który udziela wszelkich informacji i pomocy w tej sprawie.

Polecam wszystkim Oddziałom, Pułkom, Bateriom, Szpitalom i t. d. aby przez swych oficerów kasowych zakupiły u wyż wspomnianego referenta obligacje pożyczki państwowej w stosunku na jednego żołnierza 50 K. zaś na jednego oficera 500 K. a następnie w swoim zarządzie przy stosownym patriotycznym zachęceniu i przemawianiu do uczuć szlacheckich, bilety realizowali.

Współzawodnictwo na tem polu i wyszczególnienie się Komendantów, co do wysokości subskrybowanych sum, będzie przezemnie mile widziane i uznane.

Podpisujcie więc wszyscy polską pożyczkę państwową.

Pożyczkę podpisali:

Bryg. Minkiewicz 5.000 K., mjr. Elgas 2.000 K., mjr. Tarnawa Wołoszyński 2.000 K., kap. Sebera 3.000 K., kap. Dębski 500 K., Podpor.: Moszkiewicz 2.000 K., Peter Maryan 1.000 K., Kratochwil Emil 1.000 K., Komorowski Kazimierz 2.000 K., Turnschein 1.000 K., Wróbel Wojciech 1.000 K., Dziech Józef 600 K., Kielar Edward 1.000 K., Peiper Adam 500 K., Łojak Mieczysław 500 K., Porzycki Adam 200 K., Barnaś Julian 200 K., Gerowski Franciszek 200 K., manipul. Dechmańska Helena 2.000 K.